

[Bertel Dahlgaard.]

men med andre om at opnå, hvad der i øjeblikket og særlig i en akut situation gavner landet mest.

(Kort bemærkning.)

Aksel Møller: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har ved denne lejlighed som før vist sin fremragende sproglige begavelse, men desværre er det sket på et forkert grundlag. Han har åbenbart ikke opfattet, hvad jeg sagde første gang, og hvad jeg sagde anden gang vedrørende spørgsmålet om hjemtagning af valuta. Det ærede medlem mente, at jeg skulle have sagt, at folk kunne blive fristet til ikke at aflevere deres valuta. Det har jeg aldeles ikke talt om. Jeg har talt om, hvor langt man kan strække sig indenfor den frist, der er til at hjemtage valuta, om man tager den hjem ved fristens begyndelse eller ved fristens udløb. Der er ingen her, der værner om eller opfordrer til noget som helst, der bryder loven.

Det ærede medlems udlægning af de parlamentariske og politiske forpligtelser forstår jeg ikke indholdet af, men meget vel meningen med. Det ærede medlem mente, at folkestyret vil blive lammet. Der er jo et flertal bag den højtærede regering, hvordan kan folkestyret så være lammet? Netop den forudsætning, der er folkestyrets mening, nemlig at et flertal skal regere, er tilstede. Men jeg ved udmærket vel, hvad der er i vejen. Jeg ved, at det set fra det ærede medlems synspunkt er både behageligere og lettere, om det konservative folkeparti og andre her i salen bidrog til at lette det ærede medlem den politiske situation, hans livredningsvirksomhed har bragt ham i.

(Kort bemærkning.)

Erik Eriksen: Skønt det ærede medlem hr. Aksel Møller har givet udtryk for det meste af det, jeg ville sige, vil jeg alligevel understrege, at det er helt og åbenbart urimeligt, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nu forsøger at få det til at se ud, som om oppositionen gør noget, vi egentlig ikke kan være bekendt, når vi udtaler den mistillid til regeringen, som er åbenbar blandt befolkningen. Det er ganske ved

siden af. Vi har ikke ansvaret for den siddende regering; vi har afvist regeringens forslag, som de er fremsat, vi har oven i købet temmelig tydeligt sagt, at vi vil ikke opretholde en situation, i hvilken den høje regering i virkeligheden søger at lægge forholdene sådan tilrette, at den fortsat kan føre oppositionspolitik; det lader sig ikke gøre.

Til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der hævder, at det jo egentlig er forfærdeligt, at oppositionen ikke er mere villig til at forhandle, vil jeg jo endelig kunne stille det modsprogs spørgsmål: Hvorledes stiller det radikale venstre sig egentlig til forhandling, når det f. eks. drejer sig om udenrigspolitikken? Er det da således, at det ærede medlem med hensyn til den anvender de læresætninger overfor sig selv og sit parti, som han nu belærer os andre om?

(Kort bemærkning.)

Bertel Dahlgaard: Det var et meget dårligt eksempel, det ærede medlem hr. Erik Eriksen nu fremkom med til sammenligning. Med hensyn til udenrigspolitikken ved jeg ikke, at det radikale venstre på noget tidspunkt har unddraget sig forhandling herom; det er kun ganske få uger siden, det ærede medlems parti skød det radikale venstre i skoene, at vi oven i købet ville gå ind i en udpræget forhandling med den nuværende regering om en bestemt side af den danske udenrigs- og militærpolitik. Vi har på ethvert tidspunkt stillet forslag og været rede til at forhandle i det udenrigspolitiske nævn, i udvalg og alle andre steder. Jeg tror, man skal holde sig ganske enkelt til den nuværende situation. Der er ingen, der forlanger, at venstre og det konservative folkeparti skal have tillid til den nuværende regering; vi regner os selv til oppositionen i denne sag overfor regeringen, sådan som forholdene ligger i øjeblikket. Men det, man må kunne forlange, er dette, at når nogle partier træder frem enten med et ønske om regeringens afgang eller med et forlangende om at komme ud til valg, må disse partier, hvis de vil være ansvarlige, fortælle, hvilken politik de vil sætte i stedet, dersom de skulle komme til at danne regering. Det er det svage i de to partiers stilling, at det gør de ikke, og jeg må sige, at det har smertet